

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: RK-2Csp/20/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5923200951
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Klukoš
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2024:5923200951.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

2 RK-2Csp/20/2023

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudcom JUDr. Branislavom Klukošom v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: C. XXX/X, XXX XX D., štátna občianka Slovenskej republiky, 2/ E. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: C. XXX/X, XXX XX D., štátny občan Slovenskej republiky, obidvaja právne zastúpení: WEBBER LEGAL, s.r.o., so sídlom Duchnovičovo nám. 1, 080 01 Prešov, IČO: 50 680 552, o zaplatenie 11 530,19 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

2 RK-2Csp/20/2023

Súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietá.

Súd priznáva žalovaným v 1. a 2. rade voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, pričom o výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia osobitným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

18 RK-2Csp/20/2023

1. Žalobou doručenu pôvodne Okresnému súdu Ružomberok dňa 23.05.2023 sa pôvodný žalobca (spoločnosť BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA) prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu domáhal, aby súd zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne k povinnosti zaplatiť sumu 11 530,19 eur s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 21,96 % ročne zo sumy 321,41 eur od 25.02.2021 do zaplatenia, 13,69 % ročne zo sumy 10 639,11 eur od 06.01.2021 do zaplatenia, úrokmi z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 353,85 eur od 25.02.2021 do zaplatenia, 11 490,19 eur od 06.01.2021 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia.

2. Žalobca žalobu po skutkovej stránke odôvodnil tým, že s účinnosťou od 30.06.2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Panenská 7, Bratislava, IČO: 35 787 783 (zanikajúca spoločnosť) so spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, Paríž, Francúzsko (nástupnícka spoločnosť). Spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s. v dôsledku cezhraničného zlúčenia zanikla zlúčením bez likvidácie

a spoločnosť BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA sa stala jej univerzálnym právnym nástupcom. Dňa 11.06.2013 uzavrel Cetelem ako veriteľ na jednej strane so žalovanými ako spoludlžníkmi na strane druhej zmluvu o revolvingovom spotrebnom úvere a vydaní kreditnej karty podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb podľa zákona č. 492/2009 Z.z. o platobných službách. Obsahom úverovej zmluvy I bol záväzok Cetelemu poskytnúť žalovanému revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5000 eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného na úverovej zmluve a súčasne záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý revolvingový úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou dohodnutých mesačných splátok. Žalovaní po dobu trvania úverového vzťahu vyčerpali z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 3614,57 eur tak, že sumu 3337,27 eur čerpal výbermi v hotovosti z bankomatov, platbami na vybraných obchodných miestach a financovaním na svoj účet a sumu 277,30 eur predstavujú poplatky, ktoré Cetelem účtoval v súvislosti s úverovou zmluvou ako súčasť úverovej istiny. Podľa bodu 2.1. časti 3. úverovej zmluvy sa žalovaný zaviazal riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to formou dohodnutých pravidelných mesačných splátok, ak sa s Cetelelom nedohodol inak. Pri výpočte úrokov z úveru vychádzal Cetelem z roku s 365 dňami (v prípade prestupného roku s 366 dňami) a zo skutočného počtu dní. Žalovaní svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnili. Napriek zmluvne dohodnutým splátkam poskytnutého úveru uhradili žalovaní žalobcovi do dnešného dňa len časť dlžnej sumy, a to sumu vo výške 4780,53 eur, čo preukazuje výpis z úverového účtu žalovaných. Na predžalobné výzvy žalovaní nereagovali. Následne žalobca poukázal na bod. 4.1. a bod 7. časti 3. úverovej zmluvy. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaných, žalobca vyhlásil dňa 24.02.2021 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaných splatný v celom rozsahu. Žalobca ďalej poukázal na ustanovenia Obchodného zákonníka a na ďalšie články úverovej zmluvy. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti majú žalovaní voči žalobcovi ku dňu podania žaloby neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 382,85 eur (321,41 eur z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny, 24,67 eur z titulu dlžných úrokov z úveru, 7,77 eur z titulu dlžného poistného z úveru a 29 eur z titulu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky). Okrem toho sú žalovaní povinní zaplatiť žalobcovi úroky z dlžnej úverovej istiny vo výške 21,96 % ročne zo sumy 321,41 eur od 25.02.2021 do zaplatenia a úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 353,85 eur od 25.02.2021 do zaplatenia (žalobca si neuplatňuje úroky z omeškania zo sumy nákladov spojených s uplatnením pohľadávky). Dňa 04.05.2016 uzavrel Cetelem ako veriteľ na jednej strane so žalovanými ako spoludlžníkmi na strane druhej zmluvu o spotrebnom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov. Obsahom úverovej zmluvy II bol záväzok Cetelemu poskytnúť žalovanému klasický spotrebiteľský úver vo výške 14 208 eur a súčasne záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami a to formou 120 mesačných splátok vo výške 233,20 eur, so splatnosťou prvej splátky 15.06.2015. Na základe tejto zmluvy Cetelem previedol na účet žalovaných požadované peňažné prostriedky, čo potvrdzuje aj výpis z úverového účtu žalovaných. Podľa bodu 2.1. časti 3. úverovej zmluvy boli žalovaní povinní riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to formou dohodnutých pravidelných mesačných splátok s tým, že Cetelem použije splátku na úhradu splatných záväzkov klienta. Žalovaní svoj záväzok splácať riadne a včas neplnili. Napriek zmluvne dohodnutým splátkam poskytnutého úveru uhradili do dňa podania žaloby len časť dlžnej sumy, a to sumu 13 810,49 eur, čo preukazuje výpis z úverového účtu žalovaných. Na predžalobné výzvy nereagovali. Následne žalobca poukázal na bod. 4.1. a bod 7. časti 3. úverovej zmluvy. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaných Cetelem vypovedal zmluvu dňa 05.01.2021 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaných splatný v celom rozsahu. Žalobca ďalej poukázal na ustanovenia Obchodného zákonníka a na ďalšie články úverovej zmluvy. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam majú žalovaní voči žalobcovi ku dňu podania žaloby neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 11.147,34 eur (10.639,11 eur z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny; 407,27 eur z titulu dlžných úrokov z úveru; 60,96 eur z titulu dlžného poistného z úveru; 40,00 eur z titulu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky). Okrem toho sú žalovaní povinní zaplatiť žalobcovi úroky z dlžnej úverovej istiny vo výške 13,69 % ročne zo sumy 10.639,11 eur od 06.01.2021 do zaplatenia a úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 11.490,19 eur od 06.01.2021 do zaplatenia (žalobca si neuplatňuje úroky z omeškania zo sumy nákladov spojených s uplatnením pohľadávky). Žalobca ďalej predložil aj výpisy z úverových účtov žalovaných, z ktorého sú zrejmé dátumy splatnosti a výška predpísaných splátok, ako aj všetky pohyby na úverových účtoch žalovaných.

3. Okresný súd Ružomberok na základe zákona č. 150/2022 Z.z., ktorým sa okrem iného mení a dopĺňa zákon č. 371/2004 Z.z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, sa s účinnosťou od 01.06.2023 stal pracoviskom Okresného súdu Liptovský Mikuláš.

4. Okresný súd Ružomberok vydal dňa 19.06.2023 platobný rozkaz č.k. RK-2Csp/20/2023-69, ktorým v plnom rozsahu vyhovel žalobe žalobcu. Proti uvedenému platobnému rozkazu podali žalovaní riadne a včas odpor s vecným odôvodnením, čím sa platobný rozkaz v zmysle § 267 ods. 4 prvá veta Civilného sporového poriadku zrušil v celom rozsahu.

5. Odpor žalovaní odôvodnili tým, že Civilný sporový poriadok neumožňuje tvrdenia nepriame, prostredníctvom odkazu na označené alebo predložené dôkazné prostriedky, práve naopak, takéto „zjednodušovanie“ povinnosti tvrdenia výslovne zakazuje v ustanovení § 132 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Nestačí, že určité skutočnosti prípadne vyplývajú z dôkazných prostriedkov. Bolo by v rozpore s požiadavkami rovnosti zbraní a kontradiktórnosti sporového procesu, keby mala protistrana „hádať“, ktoré skutočnosti tvoria predmet sporu; je preto elementárnou povinnosťou žalobcu skutkovo vymedziť tvrdenie, a následne preukázať tvrdené skutočnosti v rámci dôkazného bremena. Žalobca si návrhom na vydanie platobného rozkazu uplatňuje údajný nárok z dvoch zmlúv, ktoré boli uzavreté medzi spoločnosťou CETELEM SLOVENSKO a.s. ako veriteľom, ktorej právnym nástupcom je žalobca a žalovanými ako dlžníkmi, konkrétne zo zmluvy uzatvorenej dňa 11.06.2013 (zmluva č. 1) a dňa 04.05.2015 (zmluva č. 2). Obe zmluvy boli uzatvorené prostriedkami diaľkovej komunikácie. Pokiaľ žalobca v žalobe prednáša skutkové tvrdenia o predžalobných výzvach, mali za to, že ide o vágne tvrdenia, nakoľko nie je zrejmé, o aké úkony sa má jednať, z akého dátumu sú tieto úkony, či a ako boli žalovaným doručované, a tak tieto skutkové tvrdenia ani nie sú konkrétnymi skutkovými tvrdeniami tak, ako to vyžaduje CSP, a preto žalovaní ani nemajú čo konkrétne popierať, pričom žalovaní popierajú doručenie takýchto úkonov. Predpokladom platného zosplatnenia spotrebiteľského úveru podľa platnej legislatívy (ust. § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Z. z.) je, že veriteľ upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva vyhlásiť predčasnú splatnosť sp. úveru a rovnako, že toto upozornenie ako jednostranný adresný právny úkon je adresátovi doručený (ust. § 45 ods. 1 zákona č. 40/1964 Z. z.). V tejto súvislosti poukázali na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Obo 283/2003, z ktorého vyplýva: „Pri posudzovaní účinkov doručovania jednostranného právneho úkonu v súdnom konaní musí byť nepochybne preukázané doručenie tohto úkonu a nie je možné vychádzať len z predpokladov dôjdenia tejto zásielky adresátovi jednostranného právneho úkonu na základe odoslania tejto zásielky na pošte.“ Žalobca nepredniesol žiadne skutkové tvrdenie, že by splnil svoju povinnosť podľa ust. § 53 ods. 9 OZ, a to ani k úveru podľa zmluvy 1 ani k úveru podľa zmluvy 2 a žalovaní ani súd nemajú ako preveriť, či, kedy a akým úkonom žalobca upozornil žalovaných na možnosť zosplatniť tieto spotrebiteľské úvery, ani či tieto úkony boli v súlade s platnou právnou úpravou a súdnou praxou žalovaným riadne doručené, rovnako tak, či boli skutočne zachované zákonné lehoty a či takéto výzvy spĺňajú zákonné obsahové náležitosti. Na základe uvedeného mali za to, že žalobca neuniesol bremeno tvrdenia, že bol oprávnený vyhlásiť predčasnú splatnosť sp. úveru, a preto navrhli žalobu zamietnuť. Žalobca taktiež neuniesol bremeno tvrdenia, pre nezaplatenie akej splátky vyhlásil predčasnú splatnosť spotrebiteľského úveru podľa zmluvy 1 a podľa zmluvy 2, a tak ani žalovaní, ani súd nevedia overiť platnosť postupu zosplatnenia, prípadne otázku premičania. Žalobca zároveň tvrdil, že „dňa 24.02.2021 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru...“ a ďalej k úveru č. 2: žalobca vyhlásil dňa 05.01.2021 mimoriadnu splatnosť úveru...“, avšak žalobca neuviedol žiaden prostriedok procesného útoku a nedoložil žiaden dôkaz k tomu, či tieto úkony boli v súlade s platnou právnou úpravou a súdnou praxou žalovaným riadne doručené. Ďalej namietali, že žaloba je neurčitá aj z dôvodu, že nie je zrejmé, kedy dlh vznikol, z čoho tento dlh pozostáva, ako dospel žalobca práve k uvedenej sume, v dôsledku čoho je návrh neurčitý a zmätočný a žalovaní sa k nemu nevedia relevantným spôsobom vyjadriť. Žalovaní ďalej namietali, že ust. bodu 4.1. časti 3 zmluvy, na ktoré poukázal žalobca je neplatné, nakoľko odporuje ust. § 565 OZ v spojení s ust. § 53 ods. 9 OZ, keďže umožňuje veriteľovi vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru aj v iných prípadoch, než umožňuje zákon v prípade spotrebiteľských úverov. Zmluva 1 bola uzavretá na dobu neurčitú, zmluva 2 bola uzavretá na dobu prevyšujúcu 10 rokov. Je zjavne v rozpore aj s dobrými mravmi a poctivým obchodným stykom, ak veriteľ vo formulárovej zmluve dojedná pre seba možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pre porušenie de facto akejkoľvek finančnej povinnosti po akokoľvek krátku dobu, teda aj po dobu čo i len jedného dňa, čo podľa nich predstavuje neprijateľnú spotrebiteľskú podmienku a teda neplatnú zmluvnú podmienku. Právo veriteľa zosplatniť úver teda nebolo ani len platne dojednané, následkom čoho nemohlo dôjsť k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Poukázali na bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru a zároveň prehlásili, že všetky platby, ktoré

z predmetným úverom vykonali, sa započítavajú najprv na istinu a potom na úroky. Zmluva je zmluvou formulárovou, ktorej obsah žalovaní nemohli meniť, mohli ju len ako celok prijať alebo len ako celok odmietnuť. Následne poukázali na rozsudok SD EÚ vo veci C-147/16 body 26.-28. odôvodnenia. Zmluva je podľa nich v hrubom rozpore so zákonom i smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len „Smernica“). Nakoľko je spotrebiteľský úver bezúročný od samotného počiatku zmluvy, žalovaní uviedli, že všetky svoje platby vykonali len a výlučne na istinu spotrebiteľského úveru a v prípade, ak istinu preplatili, tak žalobca sa bezdôvodne obohatil. Pokiaľ ide o zmluvu 1, je klamlivé tvrdenie žalobcu, že predmetom zmluvy bolo poskytnutie revolvingového úveru, nakoľko z dôkazu predloženom žalobcom (osobný dotazník) vyplýva, žalovaní mali záujem o čerpanie spotrebiteľského úveru vo forme pôžičky. Veriteľ, ale následne predložil žalovaným na podpis zmluvu 1, založenú v spise, obsahom ktorej síce bolo v časti 1. poskytnutie spotrebiteľského úveru vo forme pôžičky, avšak v časti 2. veriteľ nanútil žalovaným zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb, plnenia z ktorej sa teraz v tomto súdnom konaní voči žalovaným domáha. Skutočnosť, že vôľa žalovaných smerovala k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky a nie k dojednaniu kreditnej karty vyplýva aj z dokumentu s názvom Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere (pre Zmluvu 1), založené v spise. V tomto dokumente žalovaní neboli informovaní o revolvingovom úvere. Zmluvu 1 v časti 2. – revolvingový úver, považovali za zjavne neplatný právny úkon, rozporný s dobrými mravmi a poctivým obchodným stykom, uzavretý pomocou nekalých obchodných praktík, išlo aj o zjavne zneužitie práva v zmysle čl. 5 CSP, ktoré nepožíva právnu ochranu, čo žalobca následne využil aj v zmluve 2. V prípade, ak súd dospeje k platnosti zmluvy 1, mali za to, že v nej nie sú uvedené nižšie uvedené náležitosti, resp. tieto sú uvedené nesprávne: ročná percentuálna miera nákladov, vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere je vyjadrená nesprávne. Hodnota RPMN je v zmluve uvedená vo výške 45,94 %, výška úrokovej sadzby 28,68 % p.a., úverový rámec 600 eur, mesačná splátka 58,10 eur, poplatok za správu úveru 2,90 eur a splatenie revolvingového úveru v 12 rovnakých mesačných splátkach. Namietali, že hodnota RPMN je v zmluve uvedená nesprávne, nakoľko vo formulárovej zmluve boli povinní uzavrieť aj poistenie k úveru, aby vôbec úver získali. Namietali, že náklad na poistenie nie je zohľadnený pri výpočte RPMN, čo vyplýva zo samotnej zmluvy, poistenie nebolo dojednané individuálne. Žalovaní ako spotrebiteľia nemali absolútne žiadnu možnosť prejaviť dobrovoľnosť a nemali možnosť vyjadriť nesúhlas v časti poistného, ale museli predpripravenú formulárovú zmluvu len akceptovať ako celok, alebo ako celok ju odmietnuť. Následne poukázali na viaceré rozhodnutia slovenských súdov. Správne uvedenie RPMN je mimoriadne dôležité v každej zmluve o spotrebiteľskom úvere, nakoľko nesprávne uvedená RPMN je spôsobilá vyvolať omyl u spotrebiteľa pri jeho rozhodovaní o využití produktov jednotlivých dodávateľov, preto je potrebné, aby táto bola vždy uvedená správne, čo v tomto prípade nenastalo. Vzhľadom na uvedené sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Hodnota RPMN, je v zmluve 1 vyjadrená vo výške 45,94 % (pritom je podhodnotená, nakoľko v nej nie je zohľadnené poistenie), pričom priemerná RPMN pre kreditné karty v danom čase bola vo výške 25,24 %, čo je uvedené aj v zmluve 1, teda RPMN podľa zmluvy tak prekračuje priemernú hodnotu RPMN pre kreditné karty o astronomických 20,7 percentuálnych bodov. Vyjadrené percentuálne, ak priemerná hodnota RPMN (25,24 %) je základ, teda 100%, RPMN podľa zmluvy (podľa nášho názoru navyše podhodnotená) (45,94 %) predstavuje hodnotu 182,01%, teda ide o navýšenie o 82,01%. Uvedené považovali za podstatné prevýšenie odplaty obvykle požadovanej na finančnom trhu, a teda ide o dohodu o odplate za zjavne neplatnú. Žalobca tvrdil, že žalovaní titulom zmluvy 1 čerpali sumu 3 614,57 eur, z toho 3 337,27 eur tvoria výbery hotovosti z bankomatov, platby na vybraných obchodných miestach a financovanie na svoj účet a sumu 277,30 eur tvoria poplatky, ktoré spoločnosť CETELEM účtovala žalovaným v súlade so zmluvou ako súčasť úverovej istiny. Žalovaní celkovo na zmluvu 1 zaplatili sumu 4 780,53 eur, z toho 219,20 eur predstavujú náklady na poistenie, zvyšok, 4.561,33 eur predstavujú platby istiny a úrokov. V tomto kontexte tak žalovaní preplatili istinu o 1 224,06 eur (t.j. 4 561,33 eur – 3337,27 eur), čo predstavuje výšku bezdôvodného obohatenia žalobcu. Zmluve 2 sa strany dohodli na poskytnutí bezúčelového úveru –pôžičky na čokoľvek vo výške 14 208 eur s tým, že žalovaným mala byť táto pôžička podľa zmluvy 2 poskytnutá jednorazovo bezhotovostne prevodom z bankového účtu, avšak poskytnutie takéhoto bezúčelového úveru žalovaní popierajú. Rovnako v zmluve 2 nie sú uvedené všetky nižšie uvedené náležitosti alebo sú uvedené nesprávne: ročná percentuálna miera nákladov je vyjadrená nesprávne ako aj celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Hodnota RPMN je v zmluve uvedená vo výške 14,58 %, výška úrokovej sadzby 13,69 % p.a., výška úveru 14 208 eur, mesačná splátka 233,20 eur, poplatok za poistenie 6,99 %, počet splátok 120. Namietli, že hodnota RPMN je v zmluve uvedená nesprávne, nakoľko žalovaní boli povinní okrem zmluvy uzavrieť aj poistenie k úveru, aby úver

vôbec získali, čo však nebolo zohľadnené pri výpočte RPMN ani v celkovej čiastke, ktorú musia žalovaní uhradiť. Poistenie nebolo dojednané individuálne, poistenie v zmluve bolo veriteľom vopred stanovené, žalovaní ako spotrebiteľia nemali absolútne žiadnu možnosť prejaviť dobrovoľnosť a nemali možnosť vyjadriť nesúhlas v časti poistného, ale museli predpripravenú formulárovú zmluvu len akceptovať ako celok, alebo ako celok ju odmietnuť. Čo vyplýva aj zo sprievodného listu založeného v spise. Vzhľadom na túto skutočnosť je RPMN v zmluve celkom jednoznačne podhodnotená a vyjadrená nesprávne, a to v neprospech spotrebiteľa, v dôsledku čoho je úver bezúročný a bez poplatkov. Správne uvedenie RPMN je mimoriadne dôležité v každej zmluve o spotrebiteľskom úvere, nakoľko nesprávne uvedená RPMN je spôsobilá vyvolať omyl u spotrebiteľa pri jeho rozhodovaní o využití produktov jednotlivých dodávateľov, preto je potrebné, aby táto bola vždy uvedená správne, čo v tomto prípade nenastalo. V zmluve je nesprávne uvedená celková čiastka vo výške 26 155,20 eur, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Navyše, vychádzajúc aj z údajov v zmluve a po prepočte: počet splátok * výška splátky = 120 * 233,20 = 27 984 eur, čo je o 1828,80 eur viac ako v zmluve, a teda celková čiastka je uvedená v zmluve nesprávne, preto považovali spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Následne namietli a popreli v celom rozsahu aj uplatnený nárok žalobcu na náhradu úrokov, ktorý nárok žalobca odôvodnil podľa bodu 4.4 časť 3 zmluvy a požadoval zaplatenie sumy 11 530,19 eur spolu s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 21,96 % ročne zo sumy 321,41 eur od 25.02.2021 do zaplatenia, 13,69 % ročne zo sumy 10 639,11 eur od 06.01.2021 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 353,85 eur od 25.02.2021 do zaplatenia, 11 490,19 eur od 06.01.2021 do zaplatenia, súdny poplatok 621,50 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 679,34 eur. Poukázali na to, že úroky, ktorých náhradu žalobca požaduje, boli rozložené v jednotlivých splátkach do termínu konečnej splatnosti a je neprípustné, aby mu boli tieto úroky vopred priznané, nakoľko by tým došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalobcu. Navyše, v dôsledku vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, možno veriteľovi priznať iba úroky z omeškania, nie však zmluvné úroky, pričom žalobca si v žalobe uplatňuje jednak riadne úroky, ale aj úroky z omeškania. V žalobe žalobca uviedol, že vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podľa zmluvy 1 k 24.2.2021 a podľa zmluvy 2 k 05.01.2021. To znamená, že v prípade, ak b mal súd za to, že zosplatenie bolo platné, žalovaný bol po dni 24.2.2021, t. j. 25.2.2021 a v prípade úveru podľa zmluvy 2 po dni 05.01.2021, t.j. 06.01.2021 v omeškani so splnením svojho dlhu voči veriteľovi. Následne žalovaní poukázali na ust. Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorých zákon pozná len 2 druhy nárokov veriteľa v prípade omeškania, a to úrok z omeškania, ktorý si žalobca uplatňuje a náhradu škody. Následne poukázali na ust. § 503 Obchodného zákonníka, ktoré ust. ods. 1 upravuje otázku riadneho splácania úrokov dohodnutých v zmluve. Práve prvá a posledná veta citovaného ustanovenia ustanovujú, že veriteľ je oprávnený na (riadne) úroky len do momentu splatnosti úveru. Obchodný zákonník *expressis verbis* v prvej vete citovaného ustanovenia upravuje, že „záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť“ použité peňažné prostriedky a nie „záväzok platiť úroky je splatný v momente vrátenia“ použitých peňažných prostriedkov. *Expressis verbis* úpravu obsahuje tiež tretia veta citovaného prvého odseku § 503 Obchodného zákonníka, keď splatnosť úrokov nastáva „v čase, keď sa má vrátiť“ zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, a nie „v čase, keď dlžník vráti“ zvyšok poskytnutých prostriedkov. Toto citované ustanovenie § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka je koncipované jednoznačne a neprípúšťa žiaden iný výklad. Ustanovenie ods. 3 upravuje otázku splácania úrokov výlučne pre prípad predčasného splatenia úveru zo strany dlžníka. Toto ustanovenie zakotvuje, ak sa naplní hypotéza prvej vety (dlžník skutočne vráti) peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve, dlžník nebude povinný platiť úroky pre celé úverové obdobie dohodnuté v úverovej zmluve, ale len do obdobia, kedy peniaze vrátil. Ustanovenie ods. 3 upravuje teda len splatnosť úrokov v prípade predčasného splatenia úveru zo strany dlžníka, čo nie je prípad tejto veci. Obchodný zákonník splatnosť úrokov upravuje v ustanovení § 503 ods. 1, ktoré veriteľa oprávňuje na riadne úroky len do momentu vzniku záväzku vrátiť peňažné prostriedky veriteľovi, nie do momentu ich skutočného vrátenia. Následne poukázali na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Obo 143/98 (43/2000 ZSP) v ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd uviedol, že „Odvolací súd v tejto súvislosti upozorňuje, že dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (jeho splátok). Od splatnosti je dlžník v omeškani a musí platiť úroky z omeškania (§ 369 OBZ).“ Nakoľko predčasná splatnosť dlhu mala nastať dňa 24.02.2021 a pri zmluve 2 dňa 05.01.2021 (ak súd bude považovať tieto predčasné zosplatenia za platné), po tomto dátume má veriteľ, resp. žalobca nárok len na úroky z omeškania. Žalobca tvrdil, že žalovaní titulom zmluvy 2 čerpali sumu 14 208 eur a zaplatili sumu 13 810,49 eur, na základe vedeného žalovaní v súlade s ust. § 147 ods. 2 CSP v rámci procesnej obrany uplatňujú pohľadávku žalovaných zo zmluvy 1 vo výške 1 224,06 eur na započítanie proti nároku žalobcu zo zmluvy 2. Vzhľadom na uvedené, žalobcovi nemá byť priznaný nárok na riadne úroky po vyhlásení

predčasnej splatnosti. Na základe vyššie uvedeného žalovaní navrhli, aby súd žalobu zamietol v celom rozsahu a priznal im nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

6. Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením č.k. RK-2Csp/20/2023-176 zo dňa 21.09.2023 v spojení s uznesením č.k. RK-2Csp/20/2023-226 zo dňa 14.11.2023, ktorým súd sťažnosť žalovaných voči danému uzneseniu zamietol, pripustil, aby do konania na miesto pôvodného žalobcu BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA vstúpil ako nový žalobca: EOS KSI Slovensko, s.r.o. Uznesenia nadobudli právoplatnosť dňa 06.12.2023.

7. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu vo svojom vyjadrení k odporu žalovaných uviedol, že predmetom konania je iba revolvingový úver vyplývajúci zo zmluvy zo dňa 11.06.2013 (časť 2 zmluvy) a iba spotrebný úver vyplývajúcej zo zmluvy zo dňa 04.05.2015 (časť 1 zmluvy) uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými. Dňa 11.06.2013 uzavrel pôvodný veriteľ a žalovaný zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb. V uvedenom prípade ide o duo zmluvu, kedy je klientovi poskytnutý spotrebný úver a revolvingový úver prostredníctvom kreditnej karty. Spotrebný úver vo výške 5 293 eur, ktorý bol žalovanému poskytnutý na základe časti 1 zmluvy zo dňa 11.06.2013, nie je predmetom tohto konania. Predmetom konania je iba revolvingový úver (časť 2 zmluvy), na základe ktorého bol žalovanému poskytnutý úverový rámec až do výšky 5 000 eur. Zdôraznil, že v uvedenom prípade bol dojednaný revolvingový úver vo forme kreditnej karty a nie klasický splátkový úver. Ide o úver, ktorý umožňuje klientovi čerpať poskytnuté zdroje opakovane, bez nutnosti žiadať o povolenie čerpania banku. Ak klient vyčerpá časť alebo celý úverový rámec a následne vyčerpanú sumu splatí jednorazovo, hneď po pripísaní tejto úhrady má opäť k dispozícii celý úverový rámec. Ak vyčerpanú sumu spláca postupne, bude mať stále k dispozícii tú časť úverového rámca, ktorá nie je vyčerpaná a ktorá sa zároveň s každou splátkou zvyšuje. Zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú a v zmysle bodu 1.1. bola výška mesačnej splátky stanovená minimálne vo výške 5% z aktuálneho úverového rámca. Štandardná mesačná splátka, ktorú bol žalovaný povinný plniť, bola v tomto prípade len dojednaným opakujúcim sa plnením v existujúcom záväzkovom vzťahu a podľa bodu 4.2 bol klient oprávnený celý zostatok úveru alebo jeho časť kedykoľvek splatiť, a teda v prípade nečerpania úveru, resp. jeho uhradením, nemá zmluvný dlžník povinnosť plniť mesačnú splátku, a preto podľa ich názoru, na predmetný zmluvný vzťah nie je možné aplikovať ust. § 53 ods. 9 rovnako ani ust. § 565 Občianskeho zákonníka, nakoľko v predmetnom prípade nebolo dojednané plnenie v splátkach, resp. nešlo o splátkový úver, kedy dlžník spláca vopred dohodnutú sumu formou pravidelných splátok na dobu určitú. Poukázali na odborný komentár k ust. § 565 Občianskeho zákonníka, ktorý hovorí „Pri plnení v splátkach je dlh, ktorého výška je vopred určená, rozdelený na dve alebo viac čiastkových plnení, ktorých súčet predstavuje celkový objem záväzku. Od plnenia v splátkach je potrebné dôsledne odlíšiť opakujúce sa plnenie, resp. plnenie opakujúcich sa dávok v trvajúcom záväzku vzťahu. Celková výška dlhu nie je v tomto prípade vopred stanovená (aj keď ju možno objektívne predvídať vo vzťahoch na dobu určitú) a závisí od doby trvania samotného záväzku. Záväzková vzťahy s opakujúcim sa plnením nezanikajú splnením v pravom slova zmysle slova, ale uplynutím času, výpoveďou, dohodou alebo iným odlišným spôsobom.(...) Na právne vzťahy s opakujúcich sa plnením nemožno § 565 aplikovať.“ K ukončeniu zmluvného vzťahu došlo na základe oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 26.02.2021, ku ktorému žalobca predložil spolu so žalobou aj doručenkú, ktorá preukazuje doručenie žalovanému dňa 03.03.2021. Následne poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 15CoCsp/1/2021 z 23.02.2021. V spornom prípade došlo k riadnemu vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. Pokiaľ ide o spotrebiteľský úver, dňa 04.05.2015 uzavrel pôvodný veriteľ a žalovaný zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a rámcovú zmluvu i poskytovaní platobných služieb, ide o duo zmluvu, kedy je klientovi poskytnutý spotrebný úver a revolvingový úver prostredníctvom kreditnej karty. Predmetom tohto konania je iba spotrebný úver (časť 1 Zmluvy) na základe ktorého bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 14 208 eur s fixnou úrokovou sadzbou 13,69 % a výškou splátky 233,20 eur v počte splátok 120 od 15.06.2015 do 15.06.2025. Predmetným úverom žalovaná vyplatila dva spotrebiteľské úvery, ktoré už mala priamo u veriteľa a zvyšná suma jej bola vyplatená na účet - vo výške 9323,78 eur vyplatený úver UP 42652068569004 a vo výške 4 884,22 eur vyplatená suma na účet žalovanej (potvrdenie predložené spolu so žalobou). Postupca si možnosť vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dohodol so žalovaným v časti 3 čl. 3.1 písm. a) Zmluvy o úvere. Postupca výzvou zo dňa 01.12.2020 vyzval žalovaného na úhradu omeškaných splátok vo výške 739,20 eur a upozornil ho na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. V zmysle predloženého podacieho hárku a potvrdenia zo stránky <https://tandt.posta.sk/>, ktoré

predložili v prílohe, bola táto výzva doručená dňa 07.12.2020. Doručením tejto výzvy začala plynúť 15 dňová lehota v zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a uplynula dňa 22.12.2020. Z predloženej platobnej histórie je zrejmé, že žalovaný omeškané splátky neuhradil, a preto podaním zo dňa 11.01.2021 vyhlásil postupca mimoriadnu splatnosť úveru. K predmetnej výzve žalobca predložil aj doručenkú, ktorá preukazuje doručenie žalovanému dňa 15.01.2021. V spornom prípade tak došlo k riadnemu vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. Výzva pred zosplatnením úveru a samotné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti nemusia obligatórne obsahovať údaj o splátke, pre neuhradenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. Takáto obsahová náležitosť týchto listín nevyplýva zo žiadneho zákonného ustanovenia. Existenciu takejto povinnosti žalobca odmieta. Povinnosť informovať dlžníka o splátke, pre ktorú došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, nenašli v ust. § 53 ods. 9 OZ, ktoré hovorí o povinnosti upozorniť dlžníka na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, pričom od tohto upozornenia do dňa vyhlásenia mimoriadnej splatnosti musí uplynúť minimálne 15 dní a zároveň o tom, že v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti musí byť dlžník v omeškaní minimálne tri mesiace, ani v ust. § 565, ktoré hovorí výlučne o povinnosti predčasnú splatnosť dohodnúť a ani v ust. 103 OZ, ktoré hovorí výlučne o osobitnom okamihu, od ktorého začne plynúť premlčacia doba. Je zrejmé, že účelom týchto sporných ust. je snaha zákonodarcu poskytnúť spotrebiteľovi v zmluvnom vzťahu dodatočnú ochranu. Tú realizuje cez zákaz žiadať zaplatenie celého zostatku dlhu pre akékoľvek omeškanie spotrebiteľa, zakotvenie povinného omeškania trvajúceho aspoň tri mesiace v čase, kedy veriteľ žiada zaplatenie celého zostatku úveru a tiež cez povinnosť veriteľa o úmysle žiadať zaplatenie celého zostatku úveru spotrebiteľa informovať, a tým spotrebiteľovi umožniť mu v lehote nie kratšej ako 15 dní vzniknutý dlh uhradiť a vyhnúť sa predčasnemu zosplatneniu úveru. Uvádzaním splátky, pre ktorú došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, nedôjde k naplneniu účelu zákona. Ide výlučne o snahu žalovaného, navodiť dojem, že postupca nekonal pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti v súlade so zákonom, hoci tak nepochybne konal. Výklad, ktorý sa snažia súdu podsunúť žalovaní preto považovali za úplne vadný, bez akejkoľvek opory v znení zákona. Následne žalobca poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Nitre sp.zn. 12CoCsp/25/2021 z 08.02.2022 a na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 19CoCsp/13/2022 z 28.09.2022. V spornom prípade tak došlo k riadnemu vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. K premlčaniu revolvingového úveru sa žalobca vyjadril tak, že žalobca (resp. pred postúpením pohľadávky právny predchodca žalobcu) by si nemohol svoj nárok uplatniť pred tým, ako dlžníka vyzval na plnenie. Premlčacia doba nemohla začať plynúť pred vypovedaním zmluvy, nakoľko žalobcovovo právo nebolo „actio nata“ a v prípade podania žaloby na príslušný súd pred zaslaním výpovede a ukončením zmluvného vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným by bola žaloba zamietnutá ako predčasne podaná, nakoľko žalovaný mohol v zmysle uzatvorenej zmluvy naďalej čerpať finančné prostriedky do výšky úverového limitu a splácať pohľadávku spôsobom dojednaným v zmluve. Je nesporné, že svoj nárok si mohol s úspechom uplatniť na súde až po ukončení zmluvy, a preto k začatiu plynutia premlčacej doby došlo najskôr dňa 27.02.2021 (deň nasledujúci po vyhotovení výpovede zmluvy) a uplynula by dňa 27.02.2024. Nakoľko bola žaloba podaná na súde dňa 22.05.2023, žalobca si nárok uplatnil pred uplynutím premlčacej doby. Následne poukázal na uznesenia Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 9CoCsp/41/2022 z 29.09.2022. Pokiaľ ide o spotrebný úver, žalobca poukázal na uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Cdo/224/2021 z 30.11.2022, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4Cdo/132/2021 z 15.12.2022 a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 7Cdo/347/2021 z 31.01.2023. Ako vyplýva z uvedeného, Najvyšší súd Slovenskej republiky pri posudzovaní prakticky totožnej právnej situácie dospel k záverom, že v spotrebiteľských vzťahoch plynie premlčacia doba odo dňa nasledujúceho po uplynutí troch mesiacov od nesplnenia splátky, ktorá uplatneniu práva podľa § 565 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj „OZ“) v spojení s ust. § 53 ods. 9 OZ prechádza po dobu troch mesiacov, t. j. v praxi odo dňa nasledujúceho po splatnosti splátky, ktorá uplatneniu práva podľa § 565 OZ v spojení s ust. § 53 ods. 9 OZ bezprostredne predchádza. Žalobca podal na súd žalobu dňa 22.05.2023, uplatnenie práva podľa § 565 OZ nastalo podaním zo dňa 11.01.2021, pričom v súlade so závermi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ako aj v súlade ust. § 53 ods. 9 OZ došlo k uplatneniu tohto práva pre nesplnenie splátky, ktorej splatnosť bola datovaná na 15.09.2020. Premlčacia doba tak začala plynúť odo dňa 16.12.2020 a uplynula by 16.12.2023. Zdôraznil, že k uplatneniu práva podľa § 565 OZ došlo podaním zo dňa 11.01.2021 a v zmysle platnej právnej úpravy (§ 565 OZ) tak mohlo dôjsť len v prípade, ak to bolo medzi stranami dojednané (čo bolo v konaní preukázané) a zároveň pre nesplnenie splátky splatnej dňa 15.09.2020 (v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ) k uplatneniu práva podľa § 565 OZ došlo zároveň v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 OZ, nakoľko v konaní bolo preukázané, že žalovaný bol v dlhšom ako 3 mesačnom omeškaní s platením splátok a súčasne bol upozornený na možnosť uplatnenia tohto práva. Žalobca využil svoje právo a vyhlásil mimoriadnu splatnosť podaním zo dňa 11.01.2021, a to pre

nesplnenie splátky splatnej dňa 15.09.2020. Zosplatenie dlhu tak nastalo pre túto splátku, ktorá o viac ako tri mesiace predchádzala zosplateniu, avšak premlčanie začalo plynúť až prvý deň nasledujúci po troch mesiacoch od omeškania so zaplatením splátky, pre nesplnenie ktorej sa právo podľa § 565 OZ v spojení s ust. § 53 ods. 9 OZ uplatnilo. Nejestvuje taký výklad, v ktorom by mohol byť jeho nárok premlčaný, nakoľko žaloba bola na súde podaná včas. Uvedený právny názor žalobcu ohľadom výkladu ust. § 103 OZ je zároveň v súlade s aktuálnou rozhodovacou praxou vyšších súdnych autorít, napr. uznesenia Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 2CoCsp/18/2021 z 31.05.2021, uznesenia Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6CoCsp/12/2021 z 12.04.2021. Žalobca je toho názoru, že mu vznikol nárok na úhradu uplatnenej sumy spolu s príslušným úrokom z omeškania, nakoľko uplatnený nárok nemožno považovať za premlčaný ani len v jeho časti. K formulárovej zmluve sa žalobca vyjadril tak, že zmluva č. 1 a zmluva č. 2 bola žalovaným v rámci kontraktáčného procesu predložená na preštudovanie, pričom súhlas so všetkými jej ustanoveniami vyjadril vlastnoručným podpisom, pričom z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že v čase uzavretia zmlúv neexistovala žiadna objektívna a už vôbec nie vážna prekážka, ktorá by žalovaným znemožňovala, resp. sťažovala oboznámiť sa s textom navrhovaných zmlúv (žalovaní: 1. neboli v časovej tiesni, 2. nikto ich k podpisu nenútil, 3. neinformovali postupcu, že by text bol preňho prípadne nečitateľným, či už z dôvodu veľkosti písma, prípadne očnej vady, nedostatku svetla, straty poskytnutých dokumentov, prípadne iných rýdzo subjektívnych dôvodov navrhovateľa; 4. nežiadali postupcu ani nikoho iného o dodatočné podrobnejšie vysvetlenie zmyslu niektorých navrhovaných zmluvných klauzúl a ani vysvetlenie právnych dôsledkov jednotlivých klauzúl). Žalovaní neboli donútení zmluvy za ponúkaných podmienok podpisovať, nakoľko však podpisom vyjadrili súhlas, postupca nemal dôvod pristupovať k individuálnemu dojednávaniu podmienok. Individuálne dojednanie podmienok s každým záujemcom o úverový produkt by neúmerne zvýšilo náklady spojené s poskytnutím úveru, ktoré by sa mohli odraziť v ďalších poplatkoch s týmto úverom spojených. Tvrdenia žalovaných o tom, že predložené zmluvy boli pripravené dodávateľom, žalobca nerozporuje. Samotné zmluvy, je najmä s poukazom na rozsiahle povinnosti poskytovateľa, štandardne pripravené dodávateľom služby - bankou. Tá na základe žiadosti klienta a po posúdení jeho bonity, predloží klientovi návrh zmluvy (ktorý je v prejedávanom prípade plne v súlade so zákonom). Po oboznámení sa z jeho obsahom je následne len na uvážení klienta či do zmluvného vzťahu za ponúkaných podmienok vstúpi alebo nie. Samotná skutočnosť, že zmluvy sú pripravené dodávateľom, nemôže bez ďalšieho spôsobiť neplatnosť zmlúv ani jej časti. Žalovaní ďalej namietajú povinné náležitosti zmluvy č. 2 podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, a to nesprávne uvedenú celkovú čiastku a ročnú percentuálnu mieru nákladov. Zmluva o úvere obsahuje správny údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Žalovaní boli povinní uhradiť sumu 26 155,20 eur ($120 * 217,96$ eur anuitná splátka bez poistenia). Pri výpočte celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a aj ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej ako „RPMN“) je potrebné mať na zreteli, že poistenie schopnosti splácať úver ako typ zabezpečenia záväzkov plynúcich zo zmluvy o úvere je v tomto prípade fakultatívne, t.j. ide o možnosť, nie povinnosť dojsť k takému druhu poistenia - dané vyplýva z časti 3. ods. 1.1. zmluvy (je tam vyslovene uvedené, že dlžník vyjadruje súhlas s poistením, v rozsahu, ktorý si vybral). Keďže nebolo povinné (záležalo len od preferencie žalovaného), zmluvu o úvere bolo možné uzavrieť a úver poskytnúť za rovnakých podmienok aj bez poistenia. Poistné do výpočtu celkových nákladov v takom prípade z dôvodu jeho fakultatívnosti nevstupuje - nie je teda povinné a úverovú zmluvu za rovnakých podmienok môže klient uzatvoriť aj bez dojednaného poistenia. Takto „fakultatívne“ koncipované poistenie potom v zmysle § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch nie je zahrnuté do výpočtu celkových nákladov a teda ani do RPMN - podľa § 2 písm. g) ZoSÚ: „Na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok“. V tejto súvislosti poukázal napríklad na rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 13.02.2020, sp. zn. 3Co/232/2019. V súvislosti s vyššie uvedenými tvrdeniami poukázali aj na judikatúru SD EÚ, ktorá preferuje proporionalitu a primeranosť sankcií, osobitne na rozsudok SD EÚ C-42/15, zo dňa 9.11.2019 (4. výrok). Žalobca zastával názor, že celková čiastka, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť, je v zmluve uvedená správne, pričom spotrebiteľ je bez pochybností schopný posúdiť rozsah svojho záväzku. Následne poukázal na spôsob výpočtu RPMN v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, v zmysle ktorého výpočtu sa dostal k RPMN vo výške 14,58 %. RPMN je v zmluve o úvere uvedená správne, a preto nemožno úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Zo zmluvnej dokumentácie je zrejmé, že ročná úroková sadzba bola dojednaná vo

výške 13,69 %, rovnako ako výška odplaty. Rozhodným zákonným ustanovením v čase uzavretia zmlúv o úvere bol však v otázke odplaty za spotrebiteľský úver § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, pričom poukázal aj na ust. nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. V čase uzavretia zmluvy existoval jednoznačný zákonný rámec, ktorý určil maximálnu odplatu, ktorú môže veriteľ od spotrebiteľa požadovať, pričom nariadenie stanovuje, že za odplatu považuje úrok, poplatky a akékoľvek iné náklady. V prípade ak je odplata dohodnutá len vo výške úrokovej sadzby a nie sú dohodnuté žiadne ďalšie poplatky alebo iné náklady, výška úrokovej sadzby je zároveň jedinou odplatom za poskytnutý úver. S ohľadom na dátum uzavretia zmluvy je pri určovaní najvyššej prípustnej odplaty potrebné vychádzať s tabuľky „Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 4. štvrtrok 2014“ . Pre daný typ úveru (stípec s údajom o RPMN pre „Ostatné spotrebiteľské úvery“) bola v danom čase hodnota priemernej RPMN pri úveroch poskytovaných bankami vo výške 11,58 % (maximálna odplata bola vo výške 23,16 %), pričom v zmluve o úvere dojednaná odplata najvyššiu prípustnú odplatu neprekračuje. Zmluvne dojednaná odplata teda spĺňa všetky zákonné limity. V tejto súvislosti poukázal žalobca aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26.01.2023, sp. zn.4Cdo/191/2022. Na základe uvedeného dojednaný úrok nemôže byť posúdený ako rozporný s dobrými mravmi, nakoľko odplata, a teda aj úrok ako jedna so súčastí odplaty, spĺňa všetky zákonné limity. Žalobca následne opravil petičnú žalobu v časti zmluvného úroku nasledovne: Žalovaní 1 a 2 sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi do 15 dní od doručenia rozsudku sumu vo výške 11.530,19 eur spolu s riadnym úrokom vo výške: 21,96 % ročne zo sumy 321,41 eur od 25.02.2021 do zaplatenia, 13,69 % ročne zo sumy 10 639,11 eur od 06.01.2021 do 15.06.2025, spolu s úrokom z omeškania vo výške: 5,00 % ročne zo sumy 353,85 eur od 25.02.2021 do zaplatenia, 5,00 % ročne zo sumy 11490,19 eur od 06.01.2021 do zaplatenia a trovy konania, pozostávajúcich zo súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia vo výške 100%.

8. Na pojednávaní konanom dňa 04.03.2024 súd konal za prítomnosti substitúta právneho zástupcu žalobcu a v neprítomnosti právneho zástupcu žalovaných, ktorý mal doručenie predvolania na pojednávanie riadne a včas vykázané, pričom emailovým podaním požiadal o ospravedlnenie svojej neúčasti, ako aj neúčasti žalovaných na pojednávaní z dôvodu hospodárnosti konania, ako aj z dôvodu podanej ústavnej sťažnosti proti uzneseniu sp.zn. RK-2CSP/20/2023-226 zo dňa 14.11.2023, o ktorej nie je ešte rozhodnuté, preto navrhol odročiť pojednávanie a konanie prerušiť. Súd nevzhliadol dôvod na odročenie pojednávania, nakoľko podanie bolo zaslané súdu elektronicky bez zaručeného elektronického podpisu, jednalo sa o neoverené podanie, ku ktorému nebola priložená ústavná sťažnosť.

9. Súd po otvorení pojednávania konštatoval, že medzi sporovými stranami zostala sporná otázka právneho posúdenia uzatvorených zmlúv, ich bezúročnosť a bezpoplatkovosť, nakoľko žalovaní považujú uzatvorené zmluvy za bezúročné a bezpoplatkové z dôvodu absencie obligatórnych náležitostí zmlúv, pričom podľa predbežného právneho posúdenia súdu, mal súd za tá, že uzatvorené zmluvy neobsahovali správne všetky náležitosti, preto sa žaloba žalobcu javila ako čiastočne dôvodná.

10. Substitút právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní v plnom rozsahu zotrval na podanej žalobe, ako aj písomnom vyjadrení k odporu z dôvodov a skutočností v nich uvedených, pričom doplnil, že celková čiastka úveru a rovnako aj ročná percentuálna miera nákladov je v zmluve uvedená správne, nakoľko čo sa týka poistenia, tak toto bolo fakultatívne, teda bola možnosť a nie povinnosť uzavrieť poistenie k tejto zmluve a z tohto dôvodu poistenie do výpočtu celkových nákladov z dôvodu jeho fakultatívnosti nevstupuje, a teda žalovaní mali možnosť uzavrieť úverovú zmluvu za rovnakých podmienok aj bez tohto poistenia, a preto podľa názoru žalobcu je ročná percentuálna miera nákladov a rovnako aj celková čiastka vypočítaná správne. Zároveň bol názoru, že v danom prípade došlo k platnému zosplatneniu úveru, pričom žalovaný bol vyzvaný výzvou zo dňa 01.12.2020 na uhradenie omeškaných splátok. Rovnako tam bol v tejto výzve aj upozornený, že ak tieto splátky neuhradí, tak veriteľ je oprávnený zosplatniť úver. Žalobca rovnako predložil aj podací hárok preukazujúci odoslanie tejto zásielky a následne oznámením o zosplatnení zo dňa 11.01.2021 vyhlásil okamžitú splatnosť úveru, pričom k tejto zásielke predložil aj doručenkú, ktorá preukazuje, že si žalovaný prevzal túto zásielku. Preto podľa názoru žalobcu v danom prípade došlo k platnému zosplatneniu úveru.

11. V rámci dokazovania sa súd oboznámil s obsahom listín založených v spise, a to s kópiou zmluvy č. 11 zo dňa 11.06.2013, s kópiou zmluvy č. 2 zo dňa 04.05.2015, s kópiou rozhodcovskej zmluvy zo dňa 11.06.2013, s kópiami štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere,

s osobnými dotazníkmi žiadateľov o úver, s kópiami výpisov z flexiúčtu žalovanej, kópiami občianskych preukazov žalovaných, s prehľadom platieb a výberov, kópiou potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov registrovaných na úverovom prípade č. 42652068562100, s kópiou oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. 42652068562100 zo dňa 26.02.2021, s kópiou doručky, s kópiou dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov z 04.05.2015, so základnými informáciami o poistení schopnosti splácať pôžičku Cetelem, s prehľadom zaplatených splátok, s kópiou potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov registrovaných na úverovom prípade č. 42652068569005, s kópiou oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. 42652068569005 zo dňa 11.01.2021, s kópiou doručky, s odporom žalovaných, s kópiou oznámenia o postúpení pohľadávky – návrh na zmenu žalobcu v súdnom konaní, so zmluvou o postúpení pohľadávok z nesplácaných úverov, súhlasom nového žalobcu so vstupom dokonania, s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 12CoCsp/31/2021, s kópiou uznesenia Ústavného súdu SR I. ÚS 348/2016, s výpisom z uznesenia prijatého ústavnoprávnym výborom NR SR zo dňa 04.11.2015, ktoré predložili žalovaní k podanej sťažnosti, s vyjadrením žalobcu, so špecifikáciou pohľadávky, s kópiou výzvy na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 15.01.2021 k úveru č. 42652068562100, s dokladom o zaslaní doporučenej zásielky, pričom zistil a ustálil nasledovný skutkový a právny stav:

Právny predchodca žalobcu spoločnosť Cetelem Slovensko a. s., so sídlom Panenská 7, Bratislava ako veriteľ a žalovaní ako dlžníci uzatvorili dňa 11.06.2013 zmluvu č. 1, na základe ktorej bol žalovaným poskytnutý klasický spotrebiteľský úver vo výške 5 293 eur na dobu trvania záväzku a revolvingový úver s kreditnou kartou vo výške 5 000 eur na dobu neurčitú, pri aktuálnej výške čerpania revolvingového úveru 600 eur, s výškou mesačnej splátky 5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300 eur a poplatkom za správu úveru podľa sadzovníka. Výška úrokovej sadzby predstavovala 28,68%, RPMN 45,94% a poplatok za poistenie predstavoval 6,99 %. V konaní sa žalobca domáhal zaplatenia dlžnej istiny len z revolvingového úveru, nie spotrebného úveru. Žalovaní vyčerпали z revolvingového úveru peňažné prostriedky v celkovej výške 3614,57 eur, ktoré pozostávajú zo sumy 3337,27 eur ako skutočne vyčerpanej sumy žalovanými a zo sumy 277,30 eur, ktorá predstavuje poplatky, ktoré pôvodný veriteľ účtoval žalovaným v súlade so zmluvou, pričom do podania žaloby uhradili žalobcovi sumu vo výške 4 780,53 eur. Právny predchodca žalobcu (BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA) výzvou na zaplatenie dlžnej čiastky k úveru č. 42652068562100 zo dňa 15.01.2021 oznámil výlučne žalovanej 1, že dlh nie je riadne a včas splácaný a k uvedenému dňu evidujú dlžnú čiastku na predmetnom úvere v sume 116 eur, pričom podľa sledovania zásielok mala byť zásielka doručená žalovanej 1 dňa 21.01.2021. Cetelem Slovensko a. s. oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. 42652068562100 zo dňa 26.02.2021 v spojení s predžalobnou výzvou oznámil žalovanej 1, že ku dňu 24.02.2021 sa ich záväzok stal splatným v celom rozsahu, pričom dlh žalovaných činil 382,85 eur (pozostávajúci z úverovej istiny 321,41 eur, poplatkov a poistného v sume 32,44 eur a z nákladov s uplatnením pohľadávky v sume 29 eur), ktoré podľa doručky žalovanej 1 doručil dňa 03.03.2021.

Právny predchodca žalobcu spoločnosť Cetelem Slovensko a. s., so sídlom Panenská 7, Bratislava ako veriteľ a žalovaní ako dlžníci uzatvorili dňa 04.05.2015 zmluvu č. 2, na základe ktorej bol žalovaným poskytnutý revolvingový úver s kreditnou kartou vo výške 5 000 eur na dobu neurčitú a klasický spotrebiteľský úver vo výške 14 208 eur na dobu trvania záväzku, ktorý sa žalovaní zaviazali splácať pravidelnými mesačnými splátkami v počte 120 splátok pri výške mesačnej splátky 233,20 eur so splatnosťou prvej splátky k 15. dňu v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bude úver poskytnutý. Splatnosť bola vždy k 15. dňu v mesiaci, výška úrokovej sadzby bola dohodnutá vo výške 13,69%, priemerná hodnota RPMN pre zodpovedajúci typ úveru predstavovala 10,28 %, a ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 14,58 % a poplatok za poistenie predstavoval 6,99 %. Celková čiastka, ktorú mali spotrebiteľia zaplatiť, bola podľa zmluvy 26 155,20 eur a predstavovala súčet istiny úveru, úroku z úveru, a poplatkov. V konaní sa žalobca domáhal zaplatenia dlžnej istiny len zo spotrebného úveru, nie revolvingového úveru. Na základe takto uzatvorenej zmluvy preto právny predchodca žalobcu poskytol žalovaným úver vo výške 14 208 eur (9323,78 eur na vyplatenie úverov a 4884,22 eur v prospech účtu žalovaných) . Žalovaní svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas nesplnili, napriek zmluvne dohodnutým splátkam uhradili v prospech žalobcu do dňa podania žaloby sumu vo výške 13 810,49 eur, pričom na predžalobné výzvy nereagovali. S poukazom na uvedenú skutočnosť preto právny predchodca žalobcu Cetelem Slovensko a. s. oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. 42652068569005 zo dňa 11.01.2021 v spojení s predžalobnou výzvou oznámil žalovaným, že ku dňu 05.01.2021 sa ich záväzok stal splatným v celom rozsahu, pričom dlh žalovaných činil 11 147,34 eur (pozostávajúci z úverovej istiny 10 639,11 eur, poplatkov a poistného v sume 468,23

eur a z nákladov s uplatnením pohľadávky v sume 40 eur), ktoré podľa doručenky žalovanej 1 doručil dňa 15.01.2021.

12. Podľa § 52 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 52a ods. 1 Občianskeho zákonníka ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne.

14. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

15. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

16. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

17. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

18. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

19. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len o spotrebiteľských úveroch) zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová „spotrebiteľský úver“ v príslušnom gramatickom tvare.

20. Podľa § 9 ods. 2 písm. i) o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

21. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p).

22. Podľa § 17 ods. 1 o spotrebiteľských úveroch práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

23. V danom spotrebiteľskom spore sú predmetné zmluvy o spotrebiteľskom a revolvingovom úvere spotrebiteľskými zmluvami a na žalovaných je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľov, pretože pri ich uzatváraní nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Právny predchodca žalobcu uzatváral uvedené zmluvy ako dodávateľ, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaní zmluvu uzatvárali ako fyzické osoby, pričom spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Zmluvy uzavreté medzi dodávateľom a žalovanými predstavujú svojím charakterom typové (formulárové zmluvy) vopred pripravené dodávateľmi, pre ktoré je charakteristické, že spotrebiteľ ich obsah podstatným spôsobom neovplyvňuje (môže len zmluvy ako celok uzavrieť alebo ich ako celok odmietnuť). Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné podmienky - § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Právny vzťah medzi stranami sporu je založený spotrebiteľskými zmluvami, ktoré sú regulované ustanoveniami Občianskeho zákonníka a osobitnou právnou úpravou, zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Na základe uvedených skutočností sú následne uvedené zmluvy podrobil kontrole a prieskumu podľa právnych noriem regulujúcich práva spotrebiteľov a upravujúcich ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách.

24. Medzi stranami nebolo sporné, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými došlo k uzavretiu zmluvy č. 1 a zmluvy č. 2. Na základe zmluvy č. 1 žalovaní vyčerpali z revolvingového úveru peňažné prostriedky vo výške 3.614,57 eur, ktoré pozostávali zo sumy 3.337,27 eur ako sumy vyčerpanej žalovanými a zo sumy 277,30 eur, ktorá predstavovala poplatky, ktoré pôvodný veriteľ účtoval žalovaným v súlade so zmluvou č. 1, pričom žalovaní uhradili právnemu predchodcovi žalobcu spolu sumu 4.780,53 eur. V prípade zmluvy č. 2 došlo k sporu ohľadom výšky čerpania úveru, keď žalovaní popreli poskytnutie tohto bezúčelového úveru v takejto výške. V zmysle vyúčtovania poskytnutého žalobcom žalovaní čerpali spotrebiteľský úver vo výške 14.208 eur, ktorý pozostával zo sumy 9.323,78 eur na vyplatenie úverov žalovaných a zvyšok sumy 4.884,22 eur mal žalobca poukázať v prospech účtu žalovaných. Nesporným v danom prípade medzi sporovými stranami bol počet a výška úhrad, ktoré žalovaní uhradili v prospech účtu právneho predchodcu žalobcu na základe zmluvy č. 2, a to sumu 13 810,49 eur. Na základe vyššie uvedených skutočností medzi stranami sporu ostala sporná výška pohľadávky žalobcu, ďalej či zmluva obsahovala podstatné náležitosti ako aj skutočnosť, či došlo k doručeniu výziev žalobcu a k správne a zákonnému zosplatneniu pohľadávky, prípadne premičaniu pohľadávky.

25. Súd konštatuje, že uzavretá kombinovaná zmluva č. 1 o spotrebiteľskom úvere a súčasne o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty vykazuje znaky formulárovej (typovej) zmluvy, ktorej obsah (zmluvné dojednania) spotrebiteľ podstatným spôsobom nie je schopný reálne ovplyvniť. Môže zmluvu po doplnení potrebných údajov (o spotrebiteľovi a poskytnutom úvere) ako celok prijať alebo odmietnuť. Zmluvné dojednania, jednotlivé formulácie a obsah zmluvy (vynímajúc dopĺňané už spomenuté údaje) spotrebiteľ určite žiadnym spôsobom individuálne nedojednával, keďže sú vopred predtlačené bez možnosti vpisovania iných podmienok, či ich úpravy. Pre revolvingový úver je typické, že dlžníkovi je poskytnutý určitý úverový rámec, v rámci ktorého môže dlžník čerpať peňažné prostriedky (ale aj nemusí), a to až do výšky dohodnutého úverového rámca, v tomto prípade do výšky 5 000 eur. Veriteľ tento úver vždy dopĺňa do dohodnutej výšky a úverový vzťah tak môže fungovať dobu neurčitú, pričom najčastejším spôsobom poskytovania revolvingu je revolving poskytovaný prostredníctvom kreditných kariet.

26. Súd sa ďalej v danom prípade zaoberal namietanou aktívnou vecnou legitimitáciou žalobcu, pričom mal za to, že v danej časti došlo k mimoriadnej splatnosti úveru, keďže na daný právny vzťah, ako to správne uviedol žalobca, nie je možné aplikovať ust. § 53 ods. 9 a rovnako ani ust. § 565 Občianskeho zákonníka, nakoľko v predmetnom prípade, ako súd uviedol vyššie, nebolo dojednané plnenie v splátkach, resp. nešlo o splátkový úver, kedy dlžník spláca vopred dohodnutú sumu formou pravidelných splátok na dobu určitú. K ukončeniu zmluvného vzťahu došlo na základe oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 26.02.2021. Súd preto ustálil, že na strane súčasného žalobcu je daná vecná aktívna legitimitácia na vedenie tohto sporu v časti žaloby týkajúcej sa zmluvy č. 1.

27. Následne súd posúdil uzatvorenú revolvingovú zmluvu a zistil, že z predloženej listiny možno bez pochybností ustáliť iba to, že účastníci konania dňa 11.06.2013 uzavreli individuálne špecifikovanú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorou žalobca ale vopred vnútil žalovaným aj iný úkon než ten, ktorý bol v danom okamihu vo sfére ich záujmu. Ako totiž vyplýva z daného predtlačeneho formulára, podpisom želanaj zmluvy nútene uzavreli aj zmluvu o revolvingovom úvere, čo je ale absolútne iný právny vzťah. Spôsob predkladania takejto kombinovanej zmluvy súd považuje za nevhodný a minimálne hraničiaci s nekalosťou a neprijateľnosťou zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, keďže zmluva môže u spotrebiteľa na prvý pohľad evokovať neoddeliteľnosť podpisovaných zmlúv, a to vzhľadom na spoločný názov a následne za sebou idúce zmluvné dojednania, ktoré sa síce podpisujú dvoma podpismi, ale až na samotnom konci zmluvy. Je pritom potrebné zdôrazniť, že v predmetnej kombinovanej zmluve sa nikde neuvádza, že je možné „čiasťkové“ zmluvy oddeliť, zmluvu o revolvingovom úvere nepodpísať a uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere nie je podmienkou pre získanie bezúčelového úveru.

28. Nakoľko sa v danom prípade jedná o spotrebiteľskú zmluvu formulárového typu, súd v súlade s platným spotrebiteľským právom preskúmal splnenie povinných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere a dospel k záveru, že zmluva o revolvingovom úvere nespĺňa náležitosť uvedenú v ustanovení § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, a preto je potrebné ju podľa § 11 ods. 1 písm. b) o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročnú a bez poplatkov. V zmluve o revolvingovom spotrebiteľskom úvere je totiž výška splátky uvedená nasledovným spôsobom: „min. 5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,00 eur“. Takto špecifikovanú výšku splátky súd považoval za neurčitú, pre bežného spotrebiteľa nezrozumiteľnú a s poukazom na § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka aj za neplatnú. Predstaviť si a vypočítať aspoň približnú výšku splátky je na základe uvedeného dojednania skutočne pre spotrebiteľa veľmi obtiažne. Výška mesačnej splátky je pritom náležitosťou, ktorá je určiteľná už v čase podpisu zmluvy o revolvingovom úvere a charakter úveru (revolving) nebráni jej zrozumiteľnému a určitému uvedeniu v zmluve. Výšku splátky v prípade revolvingového úveru, kde nie je vopred zrejme, ako bude dlžník poskytnutý úverový rámec opakovane čerpať, nie je síce možno vhodné vyčíslieť pevnou sumou ako pri klasickom úvere a je namieste určiť výšku mesačnej splátky percentuálne, avšak určite nie v tak neurčitom a nezrozumiteľnom znení, aké bolo použité v uvedenej revolvingovej zmluve. K uvedenému sa už žiada iba dodať, že k nezrozumiteľnosti okrem matematicky náročnejšieho spôsobu výpočtu taktiež prispieva pojem „z dlžnej čiastky“, ktorou sa v zmysle zmluvy má chápať nielen čerpaná časť úveru, ale aj už splatné úroky, či poplatky. Určiť teda výšku splátky odvíjajúcu sa od dlžnej čiastky, nie od napríklad výšky úverového rámca, prípadne od čerpaných finančných prostriedkov, sa tak pre bežného spotrebiteľa stáva priam nedostupné. Rovnako v zmluve je výška revolvingového úveru uvedená zmätočne, keďže raz je uvedená ako výška úverového rámca sumou 5 .000 eur a raz ako aktuálna výška úverového rámca sumou 600 eur. Súd v tejto súvislosti konštatuje, že zo žiadneho ustanovenia zmluvy nevyplýva, ktorá z týchto súm je dohodnutou výškou poskytnutého úveru, prípadne za akých okolností sa uplatní jedna alebo druhá výška úverového rámca. Ak dodávateľ naformuloval zmluvu tak, že v nej uviedol dve rôzne výšky úveru, musia byť v nej jasne stanovené podmienky upravujúce čerpanie úveru a uvedenie, kedy je spotrebiteľ oprávnený čerpať ten-ktorý úverový rámec. K stanoveniu týchto podmienok nedošlo, nie je teda zrejme, do akej výšky boli žalovaní oprávnení úver čerpať a za akých podmienok. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a citované právne závery mal súd za to, že zmluva o revolvingovom úvere uzavretá medzi stranami sporu sa má považovať za bezúročnú a bez poplatkov.

29. Z dôvodu posúdenia zmluvy o revolvingovom úvere ako bezúročnú a bez poplatkov, žalobcovi vznikol nárok len na vrátenie skutočne poskytnutého plnenia z poskytnutého revolvingového úveru. Z nepopretých tvrdení strán sporu a predložených listín je zrejme, že žalovaní čerpali peňažné prostriedky v sume 3 337,27 eur, pričom postupne za účelom splatenia úveru zaplatili právnenmu predchodcovi žalobcu sumu prevyšujúcu poskytnuté finančné prostriedky, a to celkovo v sume 4 780,53 eur. Keďže suma úhrad prevyšuje výšku poskytnutých prostriedkov, súd žalobu v časti týkajúcej sa zmluvy č. 1 posúdil ako nedôvodnú, a preto ju zamietol.

30. V prípade zmluvy č. 2 sa súd v prvom rade zaoberal namietanou aktívnou legitímáciou žalobcu. Žalobca svoju aktívnu legitímáciu vyvodzoval zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.06.2023. Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva uplatňované právo, resp. mu vyplýva procesné právo si hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia

tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu aj v prípade, že ju žiadna zo strán nenamieta. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia, týmto nositeľom nie je. Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok alebo tieto nároky naňho prešli zákonným spôsobom. V danom prípade sa právny predchodca žalobcu rozhodol zosplatiť úver poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere ešte pred konečným termínom jeho splatnosti, nakoľko žalovaní si neplnili svoje zmluvné povinnosti. Pri zosplatnení spotrebiteľského úveru je však potrebné mať na zreteli, že veriteľ je podľa ustanovenia § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka časovo limitovaný pre využitie práva na zosplatnenie, ktoré musí uplatniť podľa § 565 OZ najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky po splátke, od splatnosti ktorej uplynuli tri mesiace a omeškanie s ňou trvá, t. j. pre ktorú došlo k zosplatneniu, teda do splatnosti tejto splátky, ktorá bezprostrednej nadväzuje na splátku, od splatnosti ktorej uplynuli tri mesiace, musí veriteľ právo na zosplatnenie využiť, inak mu toto právo zaniká. Ak teda veriteľ svoje právo nevyužil alebo ho nevyužil včas, tak nedochádza k splatnosti celého úveru, ale platí pôvodné dojednanie strán, že dlh je splatný v splátkach. Ďalšou podmienkou, ktorá súvisí s otázkou platného zosplatnenia je preukázateľné doručenie jednostranných právnych úkonov veriteľa (upomienky a výzvy) do dispozičnej sféry dlžníka.

31. Žalobca v konaní vo svojich vyjadreniach tvrdil, že žalovanému dňa 07.12.2020 doručil výzvu zo dňa 01.12.2020, v zmysle ktorej mal upozorniť žalovaného v 2. rade na omeškanie s úhradou splátok, pričom 15. dňová lehota na zaplatenie mala uplynúť dňa 22.12.2020 a následne pre neplatenie dlhu im podaním zo dňa 11.01.2021 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, ktorú mal doručiť len žalovanej v 1. rade dňa 15.01.2021. V danom prípade žalobca nepreukázal splnenie podmienky upozornenia svojich dlžníkov na omeškanie so splácaním dlhu a možnosť jeho zosplatnenia, keďže daná skutočnosť ostala len v rovine tvrdenia žalobcu, nakoľko žalobca nepredložil o tvrdených skutočnostiach žiadny dôkaz, napriek tomu, že naň odkazoval, čím v konaní neunesol dôkazné bremeno. Žalobca upozornenie (výzvu na úhradu dlhu), rovnako tak aj doručenkú nepredložil. Pozornosti súdu však neuniklo, že výzva pred mimoriadnou splatnosťou, ktorá bola predložená žalobcom, nie je výzvou týkajúcou sa spotrebiteľského úveru k zmluve č. 2, ale k zmluve č. 1 (42652068562100), pričom je datovaná dňom 15.01.2021, teda rovnakým dňom, kedy došlo k doručeniu oznámenia o mimoriadnej splatnosti úveru zo zmluvy č. 1. Je však evidentné, že predmetná výzva nemohla byť tou výzvou, v zmysle ktorej mali byť žalovaní vyzvaní na úhradu dlhu, ktorý je predmetom tohto konania. Inú výzvu žalobca v priebehu celého konania nepredložil, a teda neboli splnené zákonné podmienky pre vyhlásenie splatnosti úveru, nakoľko žalobca nepreukázal základnú náležitosť vyžadovanú pre postúpenie pohľadávky, a to doručenie výzvy obidvom žalovaným pred zosplatnením úveru. Táto skutočnosť bola namietaná aj zo strany samotných žalovaných. Keďže žalovaní neboli pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti vyzvaní k úhrade svojho dlhu tak, ako to vyžaduje zákon, nemohlo dôjsť ani k platnému vyhláseniu splatnosti dlhu právneho predchodcu žalobcu. Vzhľadom na to, že žalobca nepreukázal vyhotovenie ani doručenie výzvy na vyhlásenie predčasnej splatnosti, súd mal za to, že vyhlásenie predčasnej splatnosti bolo vykonané v rozpore s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a § 565 Občianskeho zákonníka, a teda nedošlo k riadnemu zosplatneniu pohľadávky, pretože pohľadávka žalobcu v čase postúpenia nebola splatnou. Žalobca teda nepreukázal, že má aktívnu vecnú legitímáciu v konaní, pretože právny úkon postúpenia je potrebné považovať za neplatný v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka. Súd sa preto z tohto dôvodu následne ani nezaoberal tým, či zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti vyžadované zákonom, nakoľko z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu to bolo pre ďalšie konanie bezpredmetné. Z daného dôvodu žalobu v dôsledku absencie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu aj v časti týkajúcej sa zmluvy č. 2 ako nedôvodnú zamietol.

32. Pokiaľ žalovaní v 1. a v 2. rade prostredníctvom svojho právneho zástupcu elektronickým podaním doručeným súdu dňa 04.03..2024 žiadali konanie prerušiť až do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ich podanej ústavnej sťažnosti proti uzneseniu tunajšieho súdu RK-2Csp/20/2023 zo dňa 14.11.2023, ktorým súd zamietol sťažnosť žalovaných proti tomuto uzneseniu, vzhľadom ku skutočnosti, že toto podanie nebolo v zákonnej lehote doplnené, pričom nebolo opatrené zaručeným elektronickým podpisom, súd na toto podanie neprihliadal, a preto nerozhodoval osobitným výrokom ani o tomto návrhu žalovaných v 1. a 2. rade.

33. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

35. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovaným, ktorí mali v spore plný úspech, priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, pričom o výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia osobitným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

2

RK-2Csp/20/2023

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Liptovský Mikuláš písomne v troch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods.1,2 CSP) - a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje, e) podpis, a ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania - uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods.1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na uskutočnenie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov; ak ide o rozhodnutie vo veciach maloletých detí - rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, návrh na súdny výkon rozhodnutia.